

41

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 14 stycznia 1956 r.

w sprawie gospodarowania papierem przeznaczonym na wykonywanie druków manipulacyjnych oraz opakowań papierowych i kartonowych z nadrukiem.

Na podstawie art. 1 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. Gospodarowanie papierem przeznaczonym na wykonywanie druków manipulacyjnych oraz opakowań papierowych i kartonowych z nadrukiem odbywa się w ramach narodowych planów gospodarczych na podstawie centralnych bilansów materiałowych i planów rozdziału.

§ 2. 1. Centrala Wydawnicza Druków ustala roczne ilości (limity) druków manipulacyjnych i pomocniczych (formularze, instrukcje, cenniki, katalogi itp.) liczone w ilości papieru potrzebnego na te druki dla poszczególnych resortów stosownie do ich potrzeb w ramach globalnej ilości papieru przeznaczonego na druki manipulacyjne i zawiadamia o ustalonych ilościach zainteresowane ministerstwa (urzędy centralne) oraz Państwową Komisję Planowania Gospodarczego.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:

- 1) opakowań papierowych i kartonowych z nadrukiem,
- 2) druków manipulacyjnych przeznaczonych na potrzeby jednostek podporządkowanych Ministrom Obrony Narodowej oraz Spraw Wewnętrznych.

§ 3. 1. Zaopatrzenie w druki manipulacyjne następuje w trybie określonym w zarządzeniu Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej z dnia 9 lipca 1953 r. w sprawie

trybu zaopatrywania w druki akcydensowe i ich dystrybucji (Monitor Polski Nr A-66, poz. 805).

2. Zaopatrzenie w papier przeznaczony na opakowania papierowe i kartonowe z nadrukiem następuje w trybie określonym zarządzeniem Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej z dnia 20 marca 1954 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w artykuły papiernicze (Biuletyn Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 10, poz. 48). Nabyty w tym trybie papier właściwe jednostki oddają do przerobu zakładom graficznym dla wykonania opakowań z nadrukiem.

§ 4. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej z dnia 9 lipca 1953 r. w sprawie trybu zaopatrywania w druki akcydensowe i ich dystrybucji (Monitor Polski Nr A-66, poz. 805) w zakresie zaopatrzenia w opakowania papierowe i kartonowe z nadrukiem,
- 2) zarządzenie Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej z dnia 8 lipca 1953 r. w sprawie gospodarowania papierem przeznaczonym na wykonywanie druków akcydensowych (Monitor Polski Nr A-66, poz. 804).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: E. Szyr

42

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU MASZYNOWEGO

z dnia 31 grudnia 1955 r.

w sprawie ustalania cen zbytu na wyroby nietypowe i nietypowe roboty (usługi) o charakterze przemysłowym, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Maszynowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej.

Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311) — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przez wyroby nietypowe rozumieć należy wyroby nie objęte obowiązującymi cennikami, których produkcja — mając charakter jednostkowy lub małoseryjny — jest wykonywana przy zastosowaniu indywidualnych procesów technologicznych lub rozwiązań konstrukcyjnych w związku z wymaganiami określonymi w jednorazowym (indywidualnym) zamówieniu odbiorcy.

2. Przez roboty (usługi) nietypowe rozumieć należy roboty (usługi) o charakterze przemysłowym, dla których brak jednolitych cen.

§ 2. 1. Podstawą do ustalania cen zbytu wyrobów lub robót (usług) nietypowych, o których mowa w § 1, jest jednostkowa kalkulacja wstępna kosztu własnego, sporządzona przez

dostawcę (wykonawcę) zgodnie z zasadami i według wzorów obowiązujących w przemyśle maszynowym przy sporządzaniu kalkulacji wyrobów (robót) nietypowych.

2. Kalkulacja wstępna kosztu własnego powinna być oparta na ścisłych danych technicznych, a w szczególności na rysunkach, szkicach i wzorach, na których podstawie dział głównego technologa przedsiębiorstwa ustala ilość i rodzaje materiałów bezpośrednich oraz rodzaje operacji i czas robocizny bezpośredniej, niezbędnych do wykonania nietypowego wyrobu lub roboty.

3. Na podstawie danych, o których mowa w ust. 2, ustala się planowany koszt własny nietypowego wyrobu lub roboty przyjmując:

- 1) koszt materiałów — według cen obowiązujących w dniu sporządzenia kalkulacji, przy czym narzut procentowy kosztów zakupu należy obliczać w wysokości ustalonej planem techniczno-ekonomicznym w stosunku do wykazanej w kalkulacji wartości materiałów łącznie z paliwem technologicznym; poszczególne pozycje materiałów należy wykazać ilościowo i wartościowo w załączniku a) do kalkulacji;